

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIV.

ČÍSLO 3

MAREC 2006

**Pôstny čas - Rozhovor s MUDr. Annou Záborskou
Na pulze života - Spomienky na Pulínku - Desatoro I.**

Utrpenie, vykúpenie a nádej v Pôstnom období „Hľa, môj služobník, priviniem si ho, vyvolený môj, mám v ňom zaľúbenie.“ (Iz 42, 1)

Pri stretnutiach s ľuďmi si väčšina povzdychne: „Už aby bolo po zime!“ Sme akýsi unavení. Možno je to z nosenia ťažkých kabátov a čižiem. A možno je to z nosenia ešte ťažších „nákladov“, ktorých sa túžime zbaviť, a zároveň máme úzkosť až strach z ich „skladania“ do rúk Pánovi.

*Pôst nám ponúka čas ticha, sústredenia a pokoja. V ňom sa nám podarí rozviazať mnohé uzly na duši. Pozvaním na túto prípravu pred Veľkou nocou môže byť aj časopis Slovo medzi nami. Marcové číslo je výborným sprievodcom Pôstom. Nájdete v ňom príbehy, úvahy, meditácie, krížovú cestu pre deti a veľa iného bohatého slova, podávaného zrozumiteľným spôsobom. Na stránkach Bartolomeja 2-3 je **príhovor vydavateľa časopisu Slovo medzi nami a Košík hriechu** - začiatok pôstneho príbehu jednej rodiny. Odporúčam vám tento spôsob prípravy na slávenie najväčších kresťanských sviatkov. Časopis je možné zakúpiť si v predajni knižkovectva Lúč.*

Mária Melicherčíková

Hoci mnohí ľudia uprednostňujú Nový zákon, aj knihy Starého zákona sú očarujúce. Keď ich vnímame ako celok, táto časť Biblie má v sebe osobitú čaru: rozpráva o tom, ako sa Boží plán odhaľuje celé stáročia pred tým, než sa narodil Ježiš a rozpráva o tom tak, že nám zároveň podáva mnoho informácií o Ježišovom živote.

Azda nikde inde to nevyníká lepšie, ako v „Piesňach o Pánovom služobníkovi“, ktoré sa nachádzajú v *Knihе proroka Izaiáša* (kapitoly 42, 49, 50 a 52-53). V nich sa stretávame s nemenovaným „služobníkom“, ktorý berie na seba všetky neduhy a zločiny ľudstva. Skrze utrpenie, ktoré tento služobník podstupuje kvôli všetkým ľuďom, objavuje nový pohľad na tajomstvo ľudského utrpenia a ľudskej bolesti. Namiesto toho, aby chápal súženie ako Boží test za hriechy, odkrýva jeho vykupiteľskú dimenziu: utrpenie nie je Božím prekliatím, ale príležitosťou priblížiť sa k Bohu, povzniesť sa k nemu a ešte viac zakúsiť jeho milosť.

S pomocou Ducha Svätého a s pohľadom do minulosti môžeme chápať Pánovho služobníka ako predobraz Ježiša. Tieto piesne nám pomáhajú vnímať Ježišovu smrť a zmŕtvychvstanie ako kľúče k odpusteniu našich hriechov a k nášmu uzdraveniu.

Pri čítaní týchto štyroch piesní a pri rozjímaní nad nimi prosme Ducha Svätého, aby nám v postave trpiaceho Pánovho služobníka odhalil Ježiša a všetko utrpenie, ktoré pre nás podstúpil. Zároveň ho prosme, aby nám ukázal, ako máme chápať telesné, citové a duchovné utrpenie.

Pôst je čas zvláštnych milostí. Preto vedz, že ak počas tohto obdobia otvoriš brány svojho srdca Pánovi, dostaneš odmenu. Pociťíš, ako koná v tvojom živote, dvíha ťa svojou láskou, dáva ti svoj pokoj a ukazuje ti odlišný, nadprirodzený spôsob života.

Naším čitateľom

Aby ste z tohto časopisu vytlačili maximum, nájdite si každý deň počas Pôstu čas na osobnú modlitbu. Meditácie na každý deň sú zostavené na základe liturgických čítaní na daný deň a - spolu s článkami, ktoré sa nachádzajú na začiatku a na konci časopisu - sú určené na to, aby vás inšpirovali a pomáhali vám nachádzať Ježiša.

Slová sú však obmedzené. To konanie Ducha Svätého v našich srdciach nás privádza k Ježišovi a naplňa

nás jeho láskou. A preto keď budete rozjímať nad Svätým písmom alebo čítať články z tohto časopisu, rozprávajte sa s Ježišom, chváľte ho a ďakujte mu. A rovnako pozorne počúvajte, čo by vám rád povedal On. Ako všetky iné dobré priateľstvá aj toto si vyžaduje čas. Možno sa mnohí z vás - vrátane mňa - cítite príliš zaneprázdnení alebo uťahani na to, aby ste si našli čas na modlitbu. Vyžaduje si to rozhodnutie tráviť čas s Ježišom. Rád by som vás však uistil, že sa to oplatí. Vždy, keď venujem čas modlitbe, moje vnútorné rozpoloženie sa mení. Ježišova láska roztápa moje srdce a jeho slová mi dávajú novú nádej a smer. Viem, že to isté môžete prežívať aj vy. Nech všetci každý deň Pôstu zakúšame Božie požehnanie!

Joe Difato, vydavateľ

Košík hriechu

(Pre túto rodinu Pôst bez neho nie je Pôstom)

Mám veľmi rada Pôstne obdobia. Vie to každý. Vie to moja rodina, moji priatelia, každý, kto sa so mnou rozpráva počas tohto obdobia odriekania sa, to vie.

Preto manžela a deti vôbec neprekvapilo, keď som im raz vo februári pri večeri oznámila, že mám nový plán pre Pôst. Chcela som, aby sa na ňom ochotne zúčastnili. Môj návrh sa stretol s typickými námietkami: „Nemám čas“ (od starších) a „Som príliš malý, však?“ (od najmladšieho, ktorý mal 7 rokov). Nebolo to ľahké.

Išla som do komory a vybrala odtiaľ košík, v ktorom nosievame pokrmy na Veľkú noc na posvätenie. „To bude náš košík ‚hriechu‘,“ povedala som a položila som ho na stôl. Nikoho

to nezaujalo. Vytiahla som hrst' zložených útržkov bieleho papiera a vysvetlila som ich symboliku. Kúsky papiera predstavovali nedostatky: zlý postoj, nedostatok lásky, sebecký čin... hriech. Položím košík na stôl do haly. Cez halu všetci prechádzame mnohokrát počas dňa. Kúsky papiera budú na hrbe vedľa košíka. Ostanú čisté. Keď si uvedomíme, že sme urobili niečo zlé, vezmeme kúsok papiera a dáme ho do košíka. Na to sa ozvali protesty. Vynorila sa veľká obava, že ostatní „zistia“ náš hriech.

Nie, papier ostane čistý. Len človek, ktorý ho vloží do košíka, bude vedieť, čo ten papier symbolizuje. Okolo stola sa ozvali výdychy úľavy, ale moje nadšenie určite nikto nezdieľal...

Tina Brennenová

ROZHOVOR S EUROPOSLANKYŇOU MUDR. ANNOU ZÁBORSKOU

Žije v Bojniciach, je dcérou MUDr. Neuwirtha bývalého veľvyslanca vo Vatikáne. Je členkou predsedníctva skupiny Európskej ľudovej strany (Kresťanských demokratov) a Európskych demokratov, predsedníčkou Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť Európskeho parlamentu. Pracuje v rozvojovom výbore, v pracovnej skupine pre demografiu, pre boj proti terorizmu, v podvýborech pre rodinu a medzigeneračnú solidariťu, bioetiku a pre boj proti chudobe.

S manželom Ing. arch. Vladimírom Záborským majú dve dcéry – Veroniku a Evu. Tešia sa z vnúčat Olivera, Zoe, Alexandra a Sofie Márie.

Pani doktorka Záborská, ako prijíma manžel vašu funkciu europoslankyne?

Možno by bol radšej, keby sme mali pokojnejší život doma. Keď som išla do politiky, manžel mal isté výhrady, ale nakoniec rešpektoval moju cestu. Obvyčajne sa človek presvedčí, že Božia vôľa je vtedy, keď je to ťažká cesta. Uvedomujeme si, že nám boli dané určité dary, ktoré nemôžeme len tak zakopať, ale musíme ich investovať, ako povedal Ján Pavol II.. Kresťania sa musia angažovať vo verejnom živote, ak ho chcú zmeniť.

Pani poslankyňa aké sú vaše konkrétne úlohy v Európskom parlamente?

Tie úlohy by som rozdelila na tri skupiny. Úloha, ktorú mám v rámci mojej politickej frakcie. Je to politická frakcia, ktorá združuje kresťanské a ľudové strany Európy a Európskych demokratov, čo sú pravicoví politici, ale nie kresťanský orientovaní. Tu konzultujeme jednotlivé pracovné materiály, o ktorých sa rokuje, náš program, ktorý je založený na kresťanských hodnotách. Po diskusii zaujímate stanovisko k jednotlivým materiálom, ktoré predkladá do Európskeho parlamentu Európska komisia a Európska rada.

Druhá moja úloha je v rámci výborov, v ktorých pracujem. Hlavne je to Výbor pre práva žien a rodovú rovnosť. V tomto výbore som bola pred takmer dvoma rokmi zvolená ako prvá konzervatívna predsedníčka po dvadsiatich rokoch, čo vyvolalo nevôľu u niektorých mojich kolegýň. V tomto výbore sú vo väčšine socialistické a liberálne politické skupiny. Okrem tohto výboru som členkou Výboru pre rozvoj, ktorý sa zaoberá rozvojovou politikou tretích krajín, čiže krajín mimo Európskej únie. Sú to hlavne krajiny Ázie, Afriky a Južnej Ameriky. Tu tiež vidím svoje poslanie, pretože v týchto krajinách žijú ženy, ktorým sú často popierané ľudské práva a nemajú takú dôstojnosť, ako majú mať.

Tretia oblasť, ktorá úzko súvisí s mojou prácou, je vzťah k mojim voličom,

je vzťah k mojim voličom,

k ľuďom na Slovensku, pretože oni mi dali dôveru. Vďaka ich hlasom som v Európskom parlamente. A vlastne im som bezprostredne zodpovedná za to, čo robím. Preto sa snažím každý týždeň v piatok, sobotu a nedeľu byť tu, aby som sa s ľuďmi stretla, aby som mala s nimi určitú spätnú väzbu.

Necítite sa osamotená v liberálnom svete? Aké máte pocity v Európarlamente?

Určite myslenie nás kresťanov na Slovensku je odlišné od myslenia v starých štátoch Európskej únie. Za tých 40 rokov sa aj kresťanstvo aj kresťanské hodnoty v starých štátoch EÚ začali vysvetľovať trochu inak. Začalo sa viac hovoriť o kompromise, o tom, že sa musíme dohodnúť so všetkými a často dohodnúť sa aj za cenu ustúpenia od svojich základných princípov, na čom je postavené naše presvedčenie aj naša politika kresťanskej strany. Našťastie Slovensko nevstúpilo do EÚ ako jedna krajina, ale vstúpilo naraz 10 štátov a my máme podobné myslenie s ostatnými novými členskými krajinami. Som rada, že vstúpili do EÚ Poliaci, ktorí sa v diskusiách neboja prezentovať svoje myslenie, svoje presvedčenie, tiež v rámci presadzovania svojich návrhov celkom zodpovedne a tvrdošijne presadzujú kresťanské hodnoty. Samozrejme, človek sa niekedy cíti sám, pretože tlak zvonku, z liberálneho sveta a médií je veľmi silný. Musím povedať, že aj medzi starými členskými krajinami som našla priateľov poslancov, ktorí sú verní kresťanským hodnotám. Nie je ich veľa. Sú to niektorí Španieli, niektorí Taliani, Malťania. Nakoniec aj medzi Európskymi demokratmi z Veľkej Británie. Aj keď sú to ľudia, ktorí sú poväčšine liberálne orientovaní,

sú blízki konzervatívcom, rešpektujú názor a myslenie toho druhého, dôsledne zastávajú slobodu prejavu, slobodu viero-
vyznania, slobodu náboženstva, slobodu svedomia, čiže aj keď nemám s nimi vždy rovnaký názor na niektoré etické problémy, oni rešpektujú moju pozíciu, ktorú prezentujem. Samozrejme, že ťažké chvíle v Európskej únii sa nedajú zvládať bez úzkej spolupráce s Božou milosťou, s darmi Ducha Svätého. Každé ráno prosím o múdrosť zhora, o dar diskusie, rozhovoru s tými, ktorí nemajú rovnaký názor. Mnohí z liberálov a socialistických skupín nakoniec ocenili to, že ich počúvam, že s nimi diskutujem, že som v mojom výbore nikdy neukončila diskusiu, kým boli ešte takí, ktorí sa chceli do diskusie zapojiť. Myslí si, že si to moje kolegyne všimli a aj keď máme v citlivejších otázkach iné názory, ocenili to.

Kde čerpáte silu v boji za ideály? Pomáha vám viera v Boha?

Snažím sa žiť v Božej prítomnosti, uvedomovať si: *Pane ty si so mnou, si mocnejší ako všetko, čo sa v EÚ odohráva.* Snažím sa to všetko v ťažkých chvíľach zveriť do Jeho rúk a často sa obraciam na neho. Tiež musím povedať, že ten, kto mi pomáha zhora, je isto aj môj otec. Ocitám sa v situáciách, ktoré by bez zázračného zásahu nedopadli tak, ako skončili. Nesmiem zabudnúť na pomoc manžela, ktorý, keď môže, ide so mnou. Som vďačná všetkým, ktorí odriekajú ružence za politikov a parlamenty.

Môžete nám jednoducho vysvetliť čo je dôležité v zmluve o výhrade vo svedomí?

Sloboda vyznania a sloboda vo svedomí a výhrada vo svedomí, patria medzi zá-

kladné ľudské práva a nemali by sme si ich dať zobrat'. A pretože nevieme, čo nás ešte v tomto svete čaká, tak aj tá inštitucionalizácia v zmluve so Svätou stolicou je veľmi potrebná. Viem, že aj naši kňazi vysvetľujú a mali by aj naďalej vysvetľovať našim veriacim, čo znamená výhrada vo svedomí, čo sa stane ak nie je rešpektovaná. My máme zodpovednosť i voči mladým ľuďom, aby sa raz mohli slobodne rozhodnúť pre ľubovoľné povolanie, ktoré chcú ísť robiť. Pred pätnástimi rokmi boli celé oblasti, kde sa kresťania katolíci nemohli angažovať. Musíme urobiť všetko preto, aby tu bol mechanizmus, ktorý každému dovolí slobodne povedať: „Bohužiaľ, ja mám výhradu vo svedomí, ja toto robiť nebudem, nemôžem“. Vieme veľmi dobre, ako pokračuje výskum a veda v oblasti biotechnológií, v oblasti pokusov na embryách, ale aj v takej jednoduchej veci, akou je eutanázia.

Dá sa pokojne prežiť tlak iných strán? Riadite sa pri hlasovaní v parlamente otázkou svedomia?

Tlak je veľký a podľa mňa viacerým poslancom chýba formácia svedomia. Aj v mojej politickej frakcii sú niektorí kolegovia, ktorí sa uchylujú ku kompromisom v zásadných otázkach a tieto kompromisy nie sú v súlade s doktrínou Katolíckej Cirkvi. Väčšina z nich sú katolíci, preto hovorím - Katolíckej Cirkvi. Jednu vec si vážim v Európskom parlamente, čo nie vždy je rešpektované v slovenskom parlamente – keď sa politická strana dohodne na určitej línii, na určitom hlasovaní – vždy je právo, aby človek uplatnil výhradu vo svojom svedomí. Mal by to povedať nahlas pred hlasovaním, ale jeho rozhodnutie je reš-

pektované. Vážim si to. Využila som to niekoľkokrát. Samozrejme, že človek to nemôže zneužívať. Moje liberálne a socialistické kolegyne, ktoré urobili analýzu mojich hlasovaní mi vyčítajú, že som v niektorých veciach, hlavne etických a bioetických nehlasovala tak, ako je to podľa nich pre dobro žien. Nie som presvedčená, že je to pre dobro žien a takto mi to hovorí svedomie a inak nemôžem. Vo všetkom cítim úžasnú pomoc od Pána.

Komu posúvate výsledky jednotlivých rokovaní Európskeho parlamentu?

Dôležité veci z EP posielam na Konferenciu biskupov Slovenska. Som prizývaná na stretnutia subkomisie pre bioetiku KBS. Mám úzky kontakt s predsedom KBS, ako aj s ostatnými biskupmi. Tiež úzko spolupracujem so Slovenskou katolíckou misiou v Bruseli, kde máme viac ako pol roka aj svojho kňaza, d.p. Ľudovíta Fabčína. Chodí do parlamentu, stretáva sa a diskutuje aj s poslancami a našimi asistentmi. Ďalej spolupracujem s Európskou biskupskou konferenciou a s biskupskými konferenciami z Afriky.

Máte svoj vzor?

Dvaja ľudia poznačili veľmi tento svet. Bola to Matka Tereza, ktorá žila lásku a získala si rešpekt celého sveta i tých najmocnejších len preto, že šírila lásku. Neurobila žiadny objav a keď zomrela, prišiel sa jej pokloniť kvôli jej svedectvu lásky celý svet prostredníctvom svojich predstaviteľov. Druhou osobnosťou bol Ján Pavol II., pápež. Tiež žil lásku a čo som si u neho cenila, bola dôslednosť žitia svojej viery. Za každých okolností každému, s kým sa stretol, jasne vyznal,

že verí v zásady Evanjelia a dôsledne ho aj žil. Bolo mu jedno, či to vyznal komunistickému diktátorovi, či moslimskému alebo židovskému predstaviteľovi. Bol to živý svedok živej viery a myslím, že preto požíval všeobecnú úctu.

Stretli ste sa s Jánom Pavlom II.?

Áno, dokonca trikrát. Ba dovoľm si tvrdiť, že mi pápež uzdravil ruku. V období Veľkej noci som bola po operácii žľčnika. A keď mi dávali počas operácie infúzie, tiekli vedľa. Keď som sa prebrala z narkózy, ruka bola opuchnutá a mala som veľké bolesti. Odhovárali ma, aby som odložila cestu do Ríma, bolo to po pár dňoch. No ja som šla. Stretla som sa so Svätým Otcom a než som k nemu pristúpila, dcéra Veronika mi hovorí: „Mami, popros Svätého Otca, aby ti uzdravil tú boľavú ruku.“ Ja som jej odpovedala: „Určite na to zabudnem.“ Aj som zabudla poprosiť. Ruka ma však od momentu tohto stretnutia prestala bolieť. Keď sme na druhý deň prezerali fotografie, všimli sme si, že pápež ma držal práve za tú veľmi boľavú ruku...

Ako sa vám darí skíbiť život v Euro-parlamente s milovanými vnúčatami?

Máme štyri vnúčatká, piate je už v nebi ako anjeli. Snažím sa, aby veľmi nepociťovali, že ich stará mama má toľko roboty, že nemá na nich čas. Máme sa vzájomne veľmi radi. Aj to je jeden z dôvodov, prečo chodím každý týždeň domov. I keď mám svoje povinnosti, už len tým, že sú v mojej blízkosti a môžem sa s nimi porozprávať, či keď niečo potrebujú, snažím sa im vyjsť v ústrety. Uvedomujem si, že rodič ani

starý rodič by nemal povedať dieťaťu: nemám na teba čas. Oni to nedokážu pochopiť. Ako jasný príklad poznám film Život je krásny, kde malé dieťa prežívalo so svojimi rodičmi koncentrák a malo pocit, že život s rodičmi je krásny, pretože aj tie najťažšie chvíle mu tí rodičia dokázali tak sprostredkovať, aby to bolo na tej úrovni, ktorú ono dokázalo pochopiť. Bola tam láska. Keď človek definuje lásku tak, ako ju definoval môj otec – že láska je to, keď toho druhého chceme urobiť šťastným – nakoniec človek zistí, že nie je ťažké žiť tú lásku. Treba sa o to pokúsiť.

Čo odkazujete ženám?

Aby prosili, aj keď na kolenách, za rodiny. Terajšie útoky na rodinu nie sú na tom komunistickom základe, teraz je to na pokrivenom liberálnom základe a liberáli, ktorí hlásajú slobodu, nerespektujú slobodu rozhodnutia pre tradičnú rodinu. Ženy by si mali byť vedomé, že na nich stojí budúcnosť národa.

Máte nejaký odkaz pre čitateľov?

Potešilo ma, že majú čitatelia záujem o dianie v Európskom parlamente. Ak niekto cíti potrebu, môže sa na mňa obrátiť. Budem sa snažiť pomôcť vyriešiť daný problém, mám kanceláriu v budove, kde sídli firma ELKO, neďaleko železničnej stanice v Prievidzi. Pozdravujem všetkých čitateľov a som rada, že čítajú Bartolomej, pretože písané slovo vytvára tiež komunitu.

Na žiadosť mnohých čitateľov radi uverejňujeme rozhovor s MUDr. Zábořskou. Zároveň jej ďakujeme za ochotu a čas, ktorý nám venovala.

Pripravila: Anka G. V.

Na pulze života

Ahoj, môj priateľ!

Terry Nash mi spočiatku nesedel. Nezapadal do predstavy misionára, „do krajnosti stravujúceho svoje sily za spásu nesmrtelných duší“. On tam jednoducho bol... Postupne som mu práve preto začal prichádzať na chuť. Netváril sa ako misionár v cudzích krajoch, správal sa ako doma. Imidž si u mňa zlepšil najmä počas Dňa pre mladých. Udržať od rána do večera v pozornosti a nálade niekoľko desiatok temperamentných Afričanov nie je špás. Zatlieskal, zanietené pracovné skupinky sa pochytili za ruky, vytvorili reťaz, a tanec sprevádzali spevom. Keď sa zadýchali, zadal ďalšiu tému, vyžreboval nové skupiny. Výsledky pátraciej akcie po zmysle života zapisovala veselá dievčina kriedou na starú školskú tabuľu. Na program pre mladých sa treba dobre pripraviť a plne sa doň vložiť. Väčšinou tu domáci nepotrebujú animátora, organizátora hier, prednášok a modlitieb. Keď slnko začne sálať spaľujúce teplo, jediným útočiskom je čupnúť si do tieňa stromu, halúzkou odháňať dotieravý hmyz a čakať, kým sa zvečeri. Čas do zotmenia si tu ľudia spontánne vyplňajú modlitbou. ňou odháňajú iné muchy. Od misionára nežiadajú nič iné, len aby si k nim čupol, pridal sa k spevom chvál a spolu s nimi čakal na západ slnka. Nemusí stavať kaplnky, rastú mu samy od seba.

Pre Terryho bolo typické, že sa so všetkými zdravil. Keď išiel autom, na každého trúbil, kričal, mával. Kto bol bližšie, podával mu ruku. To robil neustále, raz napravo, raz naľavo: „Hallo, my friend, how are you?“ Každého volal priateľ a všetkým venoval priateľský úsmev. Tak bral ľudí útokom. Po takomto pozdrave by bolo ťažké správať sa k nemu nepriateľsky, rezervovane, či nebudaj odmietnuť jeho prosbu. Práve táto skúsenosť mi veľmi často pomohla.

S každým sa pozdraviť vopred navodzuje atmosféru prijatia, aj vo mne, aj v tom druhom a otvára sa priestor dobru a svetlu. Podľa niekomu ruku pôvodne znamenalo ukázať, že v nej neskrývam proti nemu zbraň. Neskôr sa stalo spoločenským zvy-

kom. No i v súčasnej kultúre by malo znamenať, že proti blížnemu nemám „nabitú“ či „namierenú“ ani v srdci, naopak, že som otvorený prijať ho. Veď existuje aj reč dotykom. Ak pozdravím druhého ako priateľa, stane sa ním skôr, ako si to stihne celkom uvedomiť.

V myslí sa mi pritom vybavuje usmievavý Terry Nash, ktorý nerobí v Afrike prevratné zmeny. Je jednoducho tam, cíti sa ako doma a dáva sám seba, podáva ruku a presvedča, že všetci sú priatelia.

Budúcnosť islamu?

Večernou Hurgadou prechádzam okolo niekoľkých mešít. V ruchu ulice by možno zanikli, udreli mi však do očí, keď sme ich míňali autobusom o pol piatej ráno. Vtedy bolo všade inde ticho a mŕtvo, len pred mešitami bolo vidno dlhé rady moslimov v sústredenej modlitbe. Všimam si ich aj teraz. Mladí i starí, v hlbokých úklonoch či stojaci, so zbožne zopnutými rukami, bez diskusie, bez slova... Čo drží týchto búrlivákov, neraz tvrdých chlapov, prešibaných obchodníkov a roztopašných mladíkov v takej disciplíne? A to cez celé stáročia! Vernosť svojmu náboženstvu, žitá tradícia. Aj u nás to bolo kedysi tak. Roľník pastier či murár začul z kostolnej veže zvon, zastal, zložil klobúk z hlavy a modlil sa Anjel Pána. Tradície predkov už takmer zapadli. O náboženských témach radšej dlho diskutujeme, než by sme ich krátko žili, máme radšej konferencie ako adorácie.

Islam sa šíri, presadzuje sa svojou prirodzenou vitalitou. Namiesto toho, aby sme sa nad ňou zamysleli a nechali sa ňou zmobilizovať, nateraz sa bránime tak, že ju likvidujeme a zabíjame v jej nositeľoch, vnucujúc im našu západnú kultúru smrti. Nie som na strane pacifistov, ktorí skúmajú teoretický islam a vyberajú z Koránu len pekné stránky. Pripúšťam aj obavy tých, ktorí

varujú pred jeho krutosťou, fundamentalizmom s mnohými tvármi, z ktorých tá pravá sa ukáže, až keď budú v prevahe. No i tak si, prechádzajúc týmito uličkami, nevedojak myslím že táto civilizácia nie je viac krutá ani nie menej perspektívna ako tá naša zhýralá, egoistická, samovražedná.

Buď kresťania dokážu ponúknuť ich prirodzenej životaschopnosti kresťanskú náplň, alebo moslimovia prehnté kresťanstvo bez vnútornej náplne zákonite pohltnú. Možno to bude kruté. Je pravda, že kresťanská civilizácia priniesla aj blahobyt. No škoda, že z nej zostali len blahobytní egoisti bez kresťanstva. Obávam sa, že ak bude ohrozené ich „kresťanské“ pohodlie, budú sa zaň v mene kresťanstva aj nekresťansky biť. A možno nie. Možno si ani nevšimnú, že boli pohltení, alebo až neskoro...

Zvláštne úvahy, ktoré tu teraz mne európskemu kresťanovi

plynú myslou za zvukov arabskej hudby a vône pravej tureckej kávy v bare hotela Bejrút v meste Hurgada, v africkom Egypte... Na určité veci človek príde, až keď vystúpi zo stereotypu bežného prostredia. A nezastaví sa len pri množstve prachu a odpadkov, na ktoré nebol doma zvyknutý.

Články sú z knihy ThLic. Mariána Gavendu **Na pulze života**, ktorá vyšla ako novinka vo vydavateľstve SSV.

Foto: M. Gavenda

Akoby naša Paulínka privčas dospela

Blíži sa prvé výročie, keď Pán povolal 23.3.2005 svoju milovanú Paulínku Kubovú, žiačku Piaristickej ZŠ v Prievidzi. Maminka nás poprosila o spomienku v časopise. Prinášame jej vlastné slová. Na podnet redakcie a bývalej triednej učiteľky spomienky na Paulínku napísali aj bývalí spolužiaci.

Asi po šiestich týždňoch, čo nás Paulínka opustila, v triede na lístku fialky, ktorú si sama polievala, sa vytvoril ☺. Fialky pestovali aj ostatní spolužiaci s pani učiteľkou. Najskôr to zbadali iní, až potom to ukázali mne. Akoby nám povedala: „Som šťastná a posielam vám úsmev.“

Prichádzame na to, že to Pán rozhodol a vzal si jej čistú dušičku, bola to jeho vôľa. Paulínku v utrpení tešil tým, že jej prinášali Eucharistiu. Nebola nikdy sama, tešili ju mnohí, ktorí prichádzali na návštevu. Bola to spoločná radosť a lekári jej tliekali, keď urobila po návrate z domu po troch dňoch pár krôčikov bez pomoci. Ak si chcem načrieť do začiatku, ako sa to všetko rýchlo odohralo, bolo nám ťažké otcovi a mame počuť výrok diagnózy: akútna lymfoblastová leukémia s Philadelphským syndrómom. Keď bola po chemoterapiách, či v kóme, bola som šťastná, že mi umožnili bdiť pri nej. Ach Paula, ty si premieňala môj život mamy od tvojho narodenia. Aká si len bola dôsledná vo všetkom, poslušná, pokorná a ľúbiaca. Dokázala si sa vzdať všetkého kvôli školským povinnostiam. Veru, privčas si dospela. Pomaly dostávame odpovede na more nezodpovedaných otázok. Aké je to zvláštne. Najskôr príde človeku radosť, láska, utrpenie, cez ktoré nás Boh učí mnohému. Vie nás pohliadnúť cez ľudí, ktorých nám pošle do cesty. Nebolo ich málo, ktorí nám pomáhali. Rodina sa začína zocelovať v tom, že začne premýšľať, čo nám chcel Ježiš cez utrpenie a odchod Paulínky povedať.

Paulínka, ak si ty šťastná, chceme sa aj my uberať tak statočne a pokojne, cez tichú lásku k Ježišovi. Nachádzame tvoju dobrotu v chodníčku, v tráve, kadiaľ sme spolu chodievali aj s Karolínkou a hlavne v kostolíku pri Ježišovi. Si v našom srdci a verím, že sa raz stretneme.

Mama

Venček lásky pre našu Paulínku.

Vieme, že Paulínka o nás vie, a tak sme jej uvili venček lásky, aby videla, že ju máme radi a mnohé sme sa od nej naučili, my, jej spolužiaci... Mnohí to nevieme vypovedať, nosíme to v srdci...

- Paulínku si pamätám ako milé, no utiahnuté dievčatko, ktoré malo vždy na desiatu celozrnný chlieb a ovocie. Zdalo sa mi to čudné. No napriek tomu, že

bola utiahnutá do seba, zasmiala sa s nami na každej veci. to sa mi na nej páčilo. Dosť často som sa s ňou rozprávala, ale len keď sme sa stretli na hu-

dobnej. Teraz mi je to ľúto. Najviac som jej neprítomnosť pociťovala v šiestej triede, keď už bola v nemocnici, keď to s ňou bolo vážne. Pátri a aj učitelia nám vysvetľovali, čo je vlastne leukémia, až vtedy som pochopila jej zdravé stravovanie.

- Bola veľmi dobrou kamarátkou, vedela poradiť, pochopiť a pomôcť. Učila sa na samé jednotky, aj keď bola ťažko chorá. Dúfam, že sa za mňa modlí v nebi. Veľmi mi chýba.

- Bola skvelou kamarátkou so všetkými. Bola dobrá a múdra. Mala veľkú odvahu a trpezlivosť. Dúfali sme, že vyzdravie. Chýba nám.

- Bol som smutný, keď som sa dozvedel, že je v nemocnici. Tak dobre sa učila, a taká bola dobrá. S nikým sa nehádala, keď bola napríklad v družine. Veľmi ma mrzí, že sme neboli niektorí na jej narodeniny na cintoríne.

- Mala som ju rada, pretože nám všetkým pomáhala a bola milá. Viem, že je v nebi a dáva na nás pozor.

- Moja kamarátka Paulínka! Ach, ešte nedávno som si myslela, že smrť je niečo hrozne bolestivé. No po tejto udalosti sa môj názor zmenil. Viem, že Paulínka je tam hore a vidí nás v každej situácii. Je pri nás absolútne vždy. Aké je to krásne...

- Často si spomeniem na ňu a prosím ju o pomoc. Spomínam si na to, ako sme sedeli na lavičke pred triedou a učili sme sa prírodopis. Ja som nechápala jednu vec a ona mi ju s radosťou vysvetlila. Aká len bola pokorná.

- Myslím si, že po jej smrti je to v triede stále rovnaké, nikto na ňu nezabudol. Často si hovorím, ako by niektoré veci vyriešila ona. Začínam viac vnímať Boha.

- Bola mojou najlepšou kamarátkou.

Brala som ju ako druhú sestru. Pamätám si na to, ako som ju každé ráno čakala, aby sme spolu išli na autobus do školy. Stále mám pred očami jej milú, usmievanú tvár. Keď od nás odišla, nevedela som si na to zvyknúť. No s odstupom času som si uvedomila, že nikdy neodišla.

- S Paulínkou sme chodili skoro všade spolu. Vedela ma vypočuť. Aj teraz ju mám rovnako rada. No chýba mi. Bola milá ku každému a veľmi dobrá ku všetkým.

- Paulínka rada pomohla, porozprávala sa, nikoho neodsudzovala. Aj sa mi o nej snívalo, že sme boli u mojej babky a uvidela som ju. Rozprávali sme sa veľmi dlho, hlavne o škole a čo sme povystrájali. Ale keď som sa jej spýtala, ako sa bez nás má, povedala, že jej je za nami smutno, ale že sa za nás modlí a že mám od nej pozdraviť maminu a sestru.

- Keď si spomeniem na Paulínku, vybaví sa mi vždy jej usmiata tvárička. Úsmev nestrácala ani vtedy, keď sme ju navštívili v nemocnici v Banskej Bystrici. Najradšej si spomínam, keď sme chodili koledovať. Pripomínala mi, že život si treba vážiť, aj zdravie. Nikdy na ňu nezabudnem. Vždy, keď som v nejakej ťažkej situácii, spomeniem si na ňu a hneď sa mi lepšie darí.

- Deň predtým, než odišla, sa mi sníval s ňou sen. Prišla do našej piaristickej základnej školy so svojou mamou. Vyzerala ako anjel. So všetkými sa rozprávala v triede o bežných veciach. Učila sa s nami a keď prešla posledná vyučovacia hodina, prišla za každým žiakom našej triedy a rozlúčila sa. Vyzerala veľmi šťastne, mala úsmev na tvári. Viem, že je v nebi.

- Na Paulínku mám len dobré spomien-

ky. Nepoznám nikoho, kto by sa s ňou nekamarátil. Určite nám je všetkým za ňou smutno, ale vieme, že je jej tam veľmi dobre a pozerá na nás.

- Paula bola veľmi priateľská a dobrá. vždy, keď niekto potreboval pomoc, tak pomohla. Napriek tomu, že v piatom ročníku často chýbala, patrila medzi najlepšie žiačky v triede.

- Paulínka, bola si, ale aj ostaneš mojou mega super najlepšou kamarátkou... Až raz budem mať deti, jedno sa bude určite volať Paulínka.

- Paulínka pomáhala všetkým. Bola vždy usmiata a rada niečím skrášila triedu. Nikomu nikdy neublížila.

Mala všetky dobré vlastnosti. Polievali sme spolu fialky, ktoré si priniesla. Sedeli sme spolu na technickom a rysovali druhy čiar. Pamätám si ju ako anjela. Nikdy sa nevzdávala a chcela dosiahnuť svoj cieľ.

- S Paulínkou sme boli chvíľu spolu v triede. Taká bola pokojná a nevykrikovala v triede ako ja. Veľmi som sa od nej odlišovala. Dobre sa učila, aj počas ťažkej choroby v nemocnici. Určite sa má teraz lepšie a určite mi pomôže, keď sa k nej pomodlím a poprosím ju. Môj pohľad na život sa zmenil v rôznych smeroch. Začínam sa pozerat' naň s rešpektom.

- Paulínka bola, aj zostala mojou najlepšou priateľkou. Verím, že mi z nebies pomáha. Navždy mi zostane v srdci. A tiež nikdy nezabudnem, ako ma obetavo a milo učila anglický jazyk. Mala dobré srdce. A to sa nezabúda.

- Paulínka nám veľmi veľa pomáhala, bola múdra. Keď jej niekto ublížil, vedela odpustiť. Vedela sa nám prihovoriť, aj keď nás niečo trápilo. Bola optimistická a veselá. Nemala rada hádky. Bola vždy slušná k učiteľom. No prišiel jeden deň,

keď musela z triedy odísť. Sníval sa mi sen. Jeden večer prišla za mnou a povedala mi, že o tri dni odíde. A bola to pravda. Bol som práve u starkej, keď sa mi mamina ozvala. Keď som sa to dozvedel, veľmi ťažko som to niesol. Jeden celý deň som preplakal. Stratili sme najdrahšiu bytosť, ktorú sme v triede mali. Zostala v mojom srdci.

- Paulínka bola milé, hanblivé, ale veľmi snaživé a statočné dievčatko. Mali sme ju radi, každému bola kamarátkou. Neza-búdame na jej dobrotu, aj statočnosť, ktorú nám ukázala v dňoch tej zákernej choroby. Dokázala sa popri chorobe učiť a obetavo nám spolužiakom písala listy z nemocnice. Tak veľmi sme sa na ne tešili. Ja verím, že Paulínka je anjel, ktorý sa na nás pozerá. Dala nám iný pohľad na život, ktorý si musíme nesieme vážne vážiť. Nebáť sa smrti, pretože veríme, že sa všetci raz stretne v Božom kráľovstve, kde budeme plní šťastia a radosti. Obdivujem aj jej maminu, pretože bola statočná pri jej vážnej chorobe.

*Bývalí spolužiaci s triednou učiteľkou
Piaristickej ZŠ F. Hanáka v Prievidzi*

Desatoro Božích prikázání

s komentárom P. Jozefa Michalova SVD

Milí čitatelia, ponúkame vám na pokračovanie výklad Desatora Božích prikázání, ktorý pochádza od verbistu P. Jozefa Michalova. Pôvodne odznel v r. 1998 ako duchovná obnova pred Veľkou nocou vo farnosti Najsvätejšej Trojice v Bratislave. Odvtedy vyšiel aj knižne, útlú publikáciu možno nájsť na pultoch našich kresťanských kníhkupectiev. Pojem „Desatoro“ asi poznáme všetci a mnohí ho vieme aj naspamäť recitovať. V praxi sa však často vyskytuje problém, čo znamená to-ktoré prikázanie, ako ho vysvetliť alebo čo znamená prehesiť sa proti prikázaniu. Dúfame, že tento – pomerne obsirny – komentár pomôže osvetliť niektoré skutočnosti. Nech je aspoň malým krôčikom v raste viery, smerom k Bohu. V tomto čísle začneme 1. prikázáním. Dokončíme ho v budúcom čísle.

Prvé prikázanie

(1.časť)

Boh, aby ochránil svoj ľud od zlých ciest pohanských národov, ktoré ho obklopovali, povolal Mojžiša na horu a tam mu povedal: „*Toto rozpovieš domu Jakubovmu a zvestuješ Izraelitom: Vy sami ste videli, ako som zaobchádzal s Egypťanmi, ako som vás niesol na orlich krídlach a priviedol som k sebe. Ak teraz budete poslúchať na môj hlas a ak zachováte moju zmluvu, tak mi budete medzi všetkými národmi zvláštnym majetkom - veď mne patrí celá zem - a budete mi kráľovským kňazstvom a svätým národom! - Toto sú slová, ktoré máš predniesť Izraelitom*“ (Ex 19,3-6).

Keď sa Mojžiš vrátil k ľudu a rozpovedal im všetko, ako mu prikázal Pán, ľud jednoducho odpovedal: „*Všetko, čo hovoril Pán, urobíme!*“ (Ex 19,8). Po tomto sľube, ktorý ľud zložil, Pán si opäť zavolať Mojžiša a Árona a obidvom oznámil znenie svojej zmluvy, ktorá začína prikazom: „*Ja som Pán, tvoj Boh; ja som ťa vyviedol z egyptskej zemi, z domu otroctva. Nebudeš mať iného Boha okrem mňa. Nezobrazíš si Boha napodobením niečoho, čo je hore na nebi, dole na zemi alebo vo vodách pod zemou. Nebudeš*

sa ničomu takému klaňať, ani slúžiť“ (Ex 20,5).

Tento prikáz zdôraznil aj Pán Ježiš, keď ho na púšti pokúšal diabol. Vtedy sa Pán Ježiš odvolal na zákon týmito slovami: „*Je napísané: Pánovi svojmu Bohu sa budeš klaňať a len jemu slúžiť*“ (Mt 4,10).

Budeš sa klaňať Pánovi svojmu Bohu a len jemu slúžiť!

Boh sa dáva poznať tým, že pripomína svoju všemohúcnosť láskavou a oslobodzujúcou činnosťou v dejinách toho, ku ktorému sa obracia slovami: „*Vyviedol som ťa z egyptskej zeme, z domu otroctva.*“ Prvé slovo obsahuje prvé prikázanie Zákona, rozšírené o zákaz chodenia za inými bohmi: „*Budeš sa klaňať Pánovi svojmu Bohu, jemu budeš slúžiť... Nesmiete chodiť za inými bohmi*“ (Dt 6,13-14). Prvá výzva a spravodlivá požiadavka Boha je, aby ho človek prijal a klaňal sa mu.

I. TRI BOŽSKÉ ČNOSTI

Jediný a pravý Boh zjavuje najprv svoju slávu Izraelovi. Zjavenie poslanca a pravdy o človekovi je viazané na zjavenie sa Boha. Poslaním človeka je ukazovať Boha tak, že jedná v súlade s tým, že je stvorený na obraz a podobu

Boha.

Prvé prikázanie zahrňuje vieru, nádej a lásku. Lebo ak vyslovíme slovo Boh, uznávame tým bytosť stálu a nemennú, ktorá zostáva stále tá istá, verná a dokonale spravodlivá. Z toho vyplýva povinnosť prijímať jeho slovo, veriť mu a mať v toto slovo úplnú dôveru. On je všemohúci, milostivý, ochotný a naklonený robiť dobre. Kto by do neho nekladal svoju nádej? Kto by ho mohol nemilovať, keď pozerá na poklady jeho dobroty a nehy, ktorými nás zahrňuje? Preto Boh v Písme začína a nezmenene končí svoje prikázanie formulou „Ja som Pán“.

VIERA

Teraz si postupne rozoberme tri zložky prvého prikázania. Prvou zložkou je viera - základ, z ktorého vyrastá celý náš mravný život: Náš mravný život nachádza svoj prameň vo viere v Boha, ktorý nám zjavuje svoju lásku. Svätý Pavol hovorí o poslušnosti vo viere (Rim 1,5) ako o prvej povinnosti. Dáva nahliadnuť, že počiatkom a výkladom všetkého mravného zlyhania „je neznalosť Boha“. Našou povinnosťou voči Bohu je veriť v neho a vydávať mu svedectvo.

Prvé prikázanie vyžaduje, aby sme svoju vieru rozvážne a bdelo živili a chránili a aby sme odmietali všetko, čo je proti nej. Proti viere je možné hrešiť rôznymi spôsobmi:

1. Dobrovoľné pochybovanie o viere, t.j. opomenúť alebo odmietnuť - považovanie za pravdivé, čo Boh zjavil a čo Cirkvi predkladá k vereniu.
2. Nedobrovoľne pochybovať, váhať vo viere, ďalej sú to ťažkosti pri prekonávaní námietok spojených s vierou, alebo taktiež úzkosť spôsobenú jej nejasnos-

ťou. Ak je to vedome pestované, môže viesť k zaslepeniu ducha.

Výsledkom týchto hriechov sú:

1. *Nevera*, t.j. nedbalosť o zjavenú pravdu alebo vedomé odmietanie dať k nej svoj súhlas.
2. *Blud*, čo je tvrdošijné popieranie niektorej pravdy, ktorú je nevyhnutné veriť vierou božskou a katolíckou, alebo tvrdošijné pochybovanie o nej po prijatí krstu.
3. *Odpad od viery*, t.j. odmietnutie kresťanskej viery ako celku.
4. *Rozkol (schizma)*, čiže odmietnutie podriadenosti sa pápežovi alebo odmietnutie spoločenstva s členmi Cirkvi podriadenými pápežovi.

NÁDEJ

Druhou zložkou prvého prikázania je nádej. Človek nemôže plne odpovedať na Božiu lásku svojimi vlastnými silami, keď sa mu Boh zjavuje a volá ho. Musí dúfať, že mu Boh dá schopnosť odplácať jeho lásku a jednať podľa prikázania lásky. Nádej je dôverné očakávanie Božieho požehnanie a blaženého pozerania na Boha; taktiež je bázňou uraziť Božiu lásku a privolať trest.

Prvé prikázanie sa týka aj hriechov proti nádeji, ktorými sú *zúfalstvo a opovázlivosť*. Zo zúfalstva človek prestáva dúfať, že ho Boh spasí, že mu pomôže aby dosiahol spásy alebo odpustenie hriechov. Protiví sa Božej добрote, jeho spravodlivosti - Pán je totiž verný tomu, čo sľúbil - a jeho milosrdenstvu. Sú dva druhy opovázlivosťi: Buď sa človek spolieha na svoje schopnosti (v nádeji, že sa môže spasiť bez pomoci zhora), alebo sa príliš spolieha na Božiu všemohúcnosť a milosrdenstvo (v očakávaní, že dosiahne Božieho odpustenia

bez obrátenia a slávu bez zásluh).

LÁSKA

Tretou zložkou prvého prikázania je láska. Viera v Božiu lásku zahrňuje výzvu a povinnosť odpovedať na Božiu lásku úprimnou láskou. Prvé prikázanie nám prikazuje milovať Boha nadvšetko a všetky tvory pre neho a kvôli nemu.

Proti láske k Bohu je možné hrešiť rôznymi spôsobmi:

1. *Lahostajnosť*, t.j. nedbá o Božiu lásku alebo ju odmieta vziať ju do úvahy; neuznáva jej iniciatívu a popiera jej silu.
2. *Nevďačnosť* zabúda alebo odmieta uznať Božiu lásku a odplácať lásku láskou.

3. *Vlažnosť* je váhanie alebo nedbalosť pri odpovedi na Božiu lásku; môže zahŕňať odmietanie odovzdať sa dynamike lásky.

4. „*Omrzlosť*“ alebo *duchovná lenivosť* ide až k odmietaniu radosti, ktorá pochádza od Boha a k pocitom odporu voči Božiemu dobru.

5. *Nenávisť* voči Bohu sa rodí z pýchy. Protiví sa láske k Bohu, ktorého dobrotu popiera a odvažuje sa ho preklínať za to, že zakazuje hriechy a ukladá tresty.

(pokračovanie nabadúce; zdroj:
<http://www.zutom.sk/trojica/>)

Ako sa sťažujeme

Každému sa v živote stane, že svojím správaním a skutkami nechtiac druhých zarmúti. My však svojím ospravedlnením môžeme veľa napraviť.

Napríklad aj mne sa stalo, že som mal nedorozumenie so spolužiakom, ale keď som si uvedomil, čo som spravil, mrzelo ma to a preto som sa mu na druhý deň ospravedlnil. Nielen mne, ale aj mojím rodičom sa prihodila nepríjemná situácia. Mamičke sa pokazila práčka a voda pretiekla až k dvom susedom pod nami. Suseda sa prišla opýtať, čo sa stalo a či vieme o tom, že nám tečie voda.

Mamička sa ospravedlnila, že si neskoro všimla čo sa stalo, a tak nemohla zabrániť vytopeniu. Suseda to pochopila a prijala ospravedlnenie. Takže dobré slová a ochota napraviť chybu majú dobrú odozvu, ak sú myslené úprimne.

Ale radšej sa takým situáciám treba vyhýbať. Slovo prepáč potom nie je nutné používať veľmi často, a tým sa utvára priestor na slová: ako rád som to pre teba urobil, s láskou a podobne, ktoré by sme mali používať častejšie, bez obmedzenia.

Radovan STRUHÁR

DIECÉZNE PASTORAČNÉ CENTRUM PRE RODINU

Pripravujeme:

- Nový PC kurz pre záujemcov a kurz šitia.
- V máji, i keď sa to zdá ďaleko, pripravujeme Deň rodiny a zároveň prosíme o pomoc pri organizácii a materiálnom zabezpečení.

LITURGICKÉ OKIENKO

5. marca – 1. Pôstna nedeľa

Č1 - Už nebude vôd potopy, ktorá by zahubila všetky živé tvory. Gn 9, 8-15

R - Cesty Pánove sú milosrdenstvo a vernosť. Ž 25

Č2 - Veď aj Kristus raz navždy trpel za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby vás priviedol k Bohu. 1Pt 3, 18-22

Ev - „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu.“
Mk 1, 12-15

Kiež sa týchto nastávajúcich šesť týždňov stane časom uzobrania, časom hlbšej modlitby a pôstu, aby sme aj my zakúsili dôvernejší vzťah k svojmu nebeskému Otcovi. Naplnil sa čas.

12. marca – 2. Pôstna nedeľa

Č1 - V tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme preto, že si poslúchal môj hlas. Gn 22,1-2. 9a. 10-13. 15-18

R - Pred tvárou Pána budem kráčať v krajine žijúcich. Ž 116

Č2 - Ak je Boh za nás, kto je proti nám? Rim 8, 31b – 34

Ev - A z oblaku zaznel hlas: „Toto je môj milovaný Syn, počúvajte ho.“
Mk 9, 2- 10

Ježiš zjavil svoju vznešenosť pred vyvolenými svedkami. Tým posilnil vieru svojich učeníkov, aby sa nepohoršili nad jeho smrťou na kríži.

19. marca – 3. Pôstna nedeľa

Č1 - Nebudeš mať iných bohov okrem mňa! Ex 20, 1-17

R - Pane, ty máš slová večného života. Ž 19, 8-11

Č2 - Lebo čo je u Boha bláznivé, je múdrejšie ako ľudia... 1Kor 1, 22-25

Ev - Židia sa ho opýtali: „Aké znamenie nám ukážeš, že môžeš toto robiť?“ Ježiš im odpovedal: „Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím.“ On hovoril o chráme svojho tela. Jn 2, 13-25

Poprosme dnes pri sv. omši, aby sme mohli byť pred ním sami sebou. Pri prijímaní Eucharistie prístupme k nemu takí, akí sme v skutočnosti. Otvorme si srdce, nech na našom skutočnom „ja“ pracuje jeho premieňajúca moc.

20. marca – Sv. Jozefa, ženícha P. Márie – slávnosť

Č1 - Ja mu budem otcom a on mi bude synom. Sam 7, 4.5a. 12-14a. 16

R - Jeho rod bude trvať naveky. Ž 89, 2-5. 27-29

Č2 - Abrahám ...dostal prisľúbenie... skrze spravodlivosť z viery.
Rim 4, 13.16 –18. 22

Ev - Jakub mal syna Jozefa, manžela Márie, z ktorej sa narodil Ježiš, nazývaný Kristus. Keď sa Jozef prebudil, urobil, ako mu prikázal Pánov anjel, a prijal svoju manželku. Mt 1, 16. 18-21. 24a

Keď Boh žiadal Jozefa, aby vychoval nevlastné dieťa a úplne ho zasvätil Pánovi, poslúchol. Otče, ďakujeme ti za príklad sv. Jozefa. Jeho život otvára cestu viery a dôvery. Pomôž nám dnes byť na ceste viery pokornými a vnímavými na teba.

25. marca - Zvestovanie Pána – sobota – slávnosť

Č1 - Žiadaj si znamenie od Pána, svojho Boha. Iz 7, 10-14, 8. 10c

R - Hľa, prichádza Pán plniť Božiu vôľu. Ž 40, 7-11
Č2 - Nechcel si obeť ani dar, ale dal si mi telo. Hebr. 10, 4-10
Ev - Anjel prišiel k Márii a povedal: „Zdravas, milosti plná, Pán s tebou. Neboj sa Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodíš Syna a dáš mu meno Ježiš.“
 Lk 1, 26-38

Bez zvestovania a Máriinej poslušnosti by nebolo vykúpenia. Boh, ktorý nemôže trpieť, nezdráhal sa byť človekom podrobeným utrpeniu a nesmrteľný podrobiť sa zákonu smrti. Je pravým Bohom i pravým človekom.

26. marca – 4. Pôstna nedeľa

Č1 - Aj všetky kniežatá, kňazi a ľud kopili nevernosť na nevernosť.
 2 Kor 36, 14-16. 19-23

R - Pane, chcem stále pamätať na teba. Ž 137, 1-6
Č2 - Hoci sme boli pre hriechy mŕtvi, oživil nás s Kristom. Ef 2, 4-10

Ev - A ako Mojžiš vyzdvihol na púšti hada, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.
 Jn 3, 14-21

Všetci podliehame zákonu smrti a vlastnými silami pred ním niet úniku. Iba drevo kríža a otvorený hrob nás môže obnoviť k životu. Pane, chceme sa ti podobať a vnášať do tohto chudobného sveta svetlo a život.

Posledný list priateľke

Tak je tá chvíľa tu, moja milá priateľka, na ktorú si sa tak dôstojne pripravovala. Aj napriek tomu, že sme to spolu s tebou prežívali, dnes tu stojíme a nechce sa nám veriť, že naše ďalšie žitie bude bez teba, moja milá. Bez tvojho humoru, lásky, ochoty vždy pomôcť, bez dobrých rád, za ktoré ti ďakujem. Ver, že nám budú veľmi chýbať.

V jednom rozhovore si mi povedala, ako veľmi sa tešíš, že si nás, rôzne priateľky, navzájom pozoznavať. Mne pripadla milá, povinnosť poďakovať sa ti i za tento kumšt - spájať ľudí.

Dokázala si v každom človeku nájsť Božiu lásku a ponúknuť ju aj iným. Tak si naplnila slová „Oslavujte a noste Boha vo svojom srdci a nech sa na vás zjaví Ježišov život“.

Keďže ty sa už poďakovať nemôžeš, a viem, že by si to urobila rada, dovol' mi urobiť to za teba a vyjadriť úprimnú ľudskú vďaku i obdiv aspoň Anke a Marike za starostlivosť. Chcem ťa ubezpečiť, že v našich srdciach a mysliach zostane hlboká úcta, obdiv a semienka lásky, ktoré si zasiala. Budú v nás rásť a obšťastňovať nás aj naďalej. Vďaka ti!

Nech ti Pán Boh v nebesiach nadeľ miesto, ktoré si zaslúžiš. Spi sladko, naša milá priateľka, sprevádzajú ťa naše vrúcne modlitby.

Tvoja priateľka Olga.

FARSKÁ KRONIKA OD 25. 1. 2005 DO 25. 2. 2006

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Dominik Šibal
Vanesa Važanová
Nina Kotríková
Alexander Porubský
Silvia Štrbáková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Pavol Farkaš, 77r.

Jozef Jurik, 84r.

Ján Rafael, 48r.

Ľudmila Hajdinová, 52r.

Karol Karpiš, 70r.

Vojtech Kiaba, 62r.

Viliam Zapletal, 54r.

Jozef Kostecký, 67r.

Milan Vaňo, 63r.

Mgr. Anna Došeková, 57 r.

*Odpočinitie večné daj
duším, Pane ...*

Toto miesto je stále v ponuke pre vaše spomienky na drahých zosnulých. V prípade väčšieho záujmu bude k dispozícii miesto aj na str. 17. za liturgickým okienkom. Tam môžete dať na uverejnenie i svoje poďakovania tým, ktorí vám vo viere, alebo inak pomohli.

Foto: titulná strana - fragment zo IV. zastavenia križovej cesty vo farskom kostole sv. Bartolomeja, 2, 12, 17, 19 - M. Melicherčíková

BARTOLOMEJ — časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. www.farapd.sk e - mail: bartolomej@farapd.sk

Vychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karáková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **PATRIA I, spol. s. r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Spevom, tancom a s radost'ou sme chválili Boha a ďakovali mu.

Farský detský maškarný ples 5. 2. 2006

Skautský ples 11. 2. 2006

Chrá m m ú d r o s t i

Nikto presne nevie, kedy sa to stalo...

Zbožný mních prosil Pána Boha, aby sa mu ušlo miesto vedľa svätého Františka z Assisi, ktorého veľmi obdivoval a mal veľmi rád.

„Dobre teda,“ povedal mu Stvoriteľ sveta, ktorý sa mu zjavil v oblakoch, „ale najprv musíš vykonať dielo, ktoré mnoho rokov bude prinášať poučenie a potešenie všetkým ľuďom, čo ho uvidia.“

Takto sa začína príbeh mnícha Gabriela. Napriek tomu, že bol učenc, vyučoval a písal knihy, Boh od neho chcel, aby vymaľoval katedrálu a tak vyrozprával ľuďom príbeh jeho lásky k ľuďom. Ten istý príbeh, ktorý je v Biblii opísaný len slovami. A tak mních pristal, dielo dokončil a pri obdivovaní tej krásy ho na chvíľku opantala pýcha. Zaspal...

Keď sa otec Gabriel ráno zobudil, uvedomil si, že Pán prišiel, kým spal. Pochopil, že sa dopustil hriechu a začal prosiť o odpustenie. Vtedy sa mu zazdalo, že počuje hlas, ktorý hovoril: Prídeš do raja k Františkovi, ak sa staneš nevinný ako dieťa.“

„Pane, aké je nevinné dieťa?“ spýtal sa s plačom mních.

A práve vtedy Matúš a Veronika obrátili prvý list knihy a uvideli plačúceho mnícha Gabriela, ktorý stál vo veľkom chráme pred nádhernými obrazmi. A tak sa začína tento úžasný príbeh...

Matúš a Veronika prechádzajú, sprevádzaní Gabrielovými púťavými vysvetleniami od jedného obrazu k druhému celou Bibliou...

Túto výborne spracovanú knihu vydalo vydavateľstvo LÚČ. Z talianskeho originálu preložila Dagmar Sabolová

